

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 575

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 13 august 2012

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 654 din 19 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (3 ¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	2-3	Decizia nr. 687 din 28 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale art. 1—4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	7-11
Decizia nr. 662 din 26 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	4-5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 684 din 28 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională	6-7	644/2.595/52. — Ordin al ministrului sănătății, al ministrului mediului și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 956/2005 privind plasarea pe piață a produselor biocide, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății publice, al ministrului mediului și gospodării apelor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 1.321/2006/280/90/2007	12-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 654

din 19 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor și art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Sofalvi Attila-Csaba în Dosarul nr. 1.240/310/2010 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 505D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, introdus prin prevederile art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, ca devenită inadmisibilă arătând că asupra acestora Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, în sensul admiterii excepției. Solicită, de asemenea, respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, apreciind că aceasta nu este motivată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.240/310/2010, **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor și art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată de Sofalvi Attila-Csaba într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului împotriva unei sentințe civile prin care s-a respins plângerea împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții prevăzute

de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul arată că prevederile art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor aduc atingere principiului egalității în drepturi și accesului liber la justiție, deoarece s-a eliminat principiul dublului grad de jurisdicție în materia contravențiilor la regimul circulației rutiere. Totodată, prevederile art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 încalcă dreptul la un proces echitabil, deoarece instanța competentă să judece plângerea contravențională este judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.

Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că la soluționarea plângerii contravenționale sunt respectate atât drepturile persoanelor fizice, cât și drepturile autorităților publice, plângerile contravenționale sunt soluționate cu precădere, iar instanța competentă este judecătoria în a cărei rază teritorială s-a săvârșit contravenția, această soluție fiind pe deplin explicabilă datorită numărului mare de plângeri contravenționale aflate pe rolul instanțelor.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. Astfel, dispozițiile art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu fac altceva decât să eficientizeze actul de justiție și să dea o mai mare valoare scopurilor declarate ale actului normativ modificat. În plus, atât Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cât și Curtea Constituțională au statuat constant că art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu impune un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac. Accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Cu privire la prevederile art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, arată că își menține punctele de vedere reținute de Curtea Constituțională în deciziile prin care s-a pronunțat asupra textului de lege criticat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut în încheierea de sesizare a Curții, îl constituie prevederile art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, și art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002.

Curtea, având în vedere art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, constată că, în realitate, obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 118 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, introduse prin art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, și art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

Acestea au următorul cuprins:

— Art. 118 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice: *„Hotărârea judecătorească prin care judecătoria soluționează plângerea este definitivă și irevocabilă.”;*

— Art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: *„Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimit de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”*

Autorul excepției susține că art. 118 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în

drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție și că art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 încalcă prevederile art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil din Legea fundamentală.

1. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, Curtea reține că, ulterior sesizării sale, prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că acestea sunt neconstituționale.

Or, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, *„Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.*

Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit între momentul sesizării Curții Constituționale și momentul pronunțării instanței de contencios constituțional asupra excepției de neconstituționalitate, aceasta urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

2. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, Curtea s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 1.472 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 14 decembrie 2011. Cu acel prilej, făcând referire la jurisprudența sa, Curtea a reținut următoarele: textul de lege criticat instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea. Această modalitate de reglementare reprezintă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești.

Neintervenind elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței, considerentele de principiu reținute de Curtea Constituțională își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

În plus, Curtea mai observă că reglementarea competenței teritoriale a instanțelor judecătorești în cauzele având ca obiect plângerile împotriva proceselor-verbale de contravenție este menită să dea expresie dreptului la un proces echitabil prin asigurarea administrării, cu celeritate, a probelor.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Sofalvi Attila-Csaba în Dosarul nr. 1.240/310/2010 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de același autor, în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 662

din 26 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Camelia Alexandrina Acrășmăriței în Dosarul nr. 434/45/2011 al Curții de Apel Suceava — Secția a doua civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.447D/2011 al Curții Constituționale.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Agenția Națională de Integritate, domnul Adrian Dumitru, consilier juridic cu delegație depusă la dosar. Se constată lipsa autorului excepției, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate. Acesta solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă, susținând că aceasta vizează o problemă de aplicare și interpretare a legii, iar nu una de constituționalitate. De asemenea, arată că textul de lege criticat nu contravine prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Depune la dosar note scrise, în dezvoltarea celor afirmate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Precizează că instanțele judecătorești au competența de a aprecia în ce măsură Agenția Națională de Integritate a făcut o corectă aplicare a textului de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 434/45/2011, **Curtea de Apel Suceava — Secția a doua civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative**, excepție ridicată de Camelia Alexandrina Acrășmăriței într-o acțiune în contencios administrativ având ca obiect „sesizări conform Legii nr. 144/2007”, în contradictoriu cu Agenția Națională de Integritate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textul de lege criticat încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție. Arată, în acest sens, că Agenția Națională de Integritate a aplicat procedura prevăzută de Legea nr. 176/2010 cu privire la conflictul de interese pentru o presupusă faptă care încetase anterior intrării în vigoare a Legii nr. 176/2010, dar și a Legii nr. 144/2007. Precizează că raportul de evaluare întocmit de Agenția Națională pentru Integritate a fost făcut cu încălcarea prevederilor art. 63 alin. (3) din Legea nr. 144/2007, potrivit cărora dispozițiile din lege referitoare la verificarea conflictelor de interese și de constatare a incompatibilităților nu se aplică magistraților în activitatea de soluționare a cauzelor aflate pe rolul instanțelor de judecată și al parchetelor de pe lângă acestea, cu privire la care s-a invocat conflictul de interese sau constatarea incompatibilităților. Arată că, prin prisma principiului *tempus regit actum*, prevederile art. 11 din Legea nr. 176/2010 „sunt cel puțin aparent neconstituționale”. Susține că raționamentul Agenției Naționale de Integritate conduce la ideea că aceasta ar putea verifica situații petrecute înainte de anul 1989. Or, sub imperiul Legii pentru organizarea judecătorească nr. 92/1992 și al Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, această competență revenea exclusiv Consiliului Superior al Magistraturii care, de altfel, s-a și pronunțat în cazul său, clasând cauza sub aspectul răspunderii disciplinare.

Curtea de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prevederile legale criticate nepermițând interpretarea potrivit căreia pot fi aplicate retroactiv.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că art. 11 din Legea nr. 176/2010 nu conține, în sine, nicio dispoziție cu caracter retroactiv și că, în realitate, criticile formulate de autoarea excepției vizează modul de interpretare și de aplicare a legii, care revin însă instanței de judecată, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție. Sub acest aspect, instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide care dintre legile puse în discuție sunt incidente, folosind toate principiile de interpretare a legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului Agenției Naționale de Integritate și notele scrise depuse de acesta, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 11 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Camelia Alexandrina Acrâșmăriței în Dosarul nr. 434/45/2011 al Curții de Apel Suceava — Secția a doua civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, care au următoarea redactare:

— Art.11: „(1) *Activitatea de evaluare a declarației de avere, a datelor și a informațiilor privind averea existentă, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite existente în perioada exercitării funcțiilor ori demnităților publice, precum și cea de evaluare a conflictelor de interese și a incompatibilităților se efectuează atât pe durata exercitării funcțiilor ori demnităților publice, cât și în decursul a 3 ani după încetarea acestora.*

(2) *Activitatea ce se efectuează pe durata prevăzută la alin. (1) constă în evaluarea declarației de avere, a datelor și a informațiilor privind averea existentă, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite, a conflictelor de interese sau a incompatibilităților, exclusiv pentru perioada exercitării funcțiilor sau demnităților publice”.*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție care consacră principiul neretroactivității legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia deduce neconstituționalitatea textului de lege criticat din perspectiva modului în care Agenția Națională de Integritate a înțeles să îl aplice în cazul său. Or, reprezintă prerogativa exclusivă a instanței de judecată investită cu soluționarea plângerii formulate împotriva actului emis de Agenția Națională de Integritate de a decide cu privire la corectitudinea modalității de interpretare și aplicare a normei de către autoritatea administrativă. Așadar, instanța are, prin lege, atributul suveran de a decide cu privire la afirmațiile autorului excepției, în sensul că Agenția Națională de Integritate a aplicat prevederile de lege criticate unei situații juridice născute anterior intrării în vigoare a Legii nr. 176/2010 și a Legii nr. 144/2007.

În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, verificarea modalității concrete de aplicare a legii la cazuri individual determinate excedând competenței Curții Constituționale.

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 684

din 28 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, excepție ridicată de Iosif Tripe în Dosarul nr. 2.475/111/2011 al Tribunalului Bihor — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 5D/2012.

La apelul nominal, se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale. În acest sens, amintește Decizia nr. 153/2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 2.475/111/2011, **Tribunalul Bihor — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională.**

Excepția a fost ridicată de Iosif Tripe cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată, în esență, că prevederile de lege criticate sunt retroactive, întrucât prevăd acordarea pensiilor într-un quantum mai mic decât cel avut în luna decembrie 2010, quantum care reprezintă un drept câștigat.

Tribunalul Bihor — Secția I civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât legiuitorul este în drept a revizui modalitatea de calcul a drepturilor de pensie, fără a aduce atingere însuși dreptului la pensie.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului,

precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, întrucât nu aduc atingere pensiilor deja încasate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 31 ianuarie 2011, și aprobată prin Legea nr. 165/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din data de 19 iulie 2011.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 6: „(1) *Pensiile recalculate pe baza documentelor care atestă veniturile realizate și a salariului mediu brut pe economie sau exclusiv pe baza salariului mediu brut pe economie pentru perioadele care constituie stagiul de cotizare și ale căror cuantumuri sunt mai mici decât cele aflate în plată în luna decembrie 2010 se mențin în plată în cuantumurile avute în luna decembrie 2010 începând cu luna ianuarie 2011 până la data emiterii deciziei de revizuire.*

(2) *Diferențele aferente lunii ianuarie 2011 se achită până la sfârșitul lunii februarie 2011.*”;

— Art. 7: „(1) *În cazul pensiilor prevăzute la art. 5 și 6, nu mai târziu de data de 31 martie 2012 se va efectua regularizarea acestora, prin stabilirea sumelor de plată sau de recuperat, după caz, în funcție de cuantumurile rezultate după luarea în considerare a tuturor documentelor care atestă veniturile realizate pe întreaga durată a stagiului de cotizare sau după aplicarea grilei prevăzute în anexa nr. 1.*

(2) *Sumele de plată se vor achita până cel târziu la data de 31 decembrie 2012, iar sumele de recuperat se rețin din drepturile de pensie, în condițiile legii.*”

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege contravin dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție referitoare la neretroactivitatea legii civile.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aspectele criticate de autorul excepției izvorăsc, mai degrabă, din modul în care dispozițiile de lege care constituie obiectul controlului de constituționalitate au fost interpretate, decât din însuși conținutul acestora.

Astfel, autorul excepției susține că dispozițiile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 prevăd o scădere a cuantumului pensiei față de cel avut în luna decembrie 2010. Or, din contră, aceste dispoziții dispun că, în situația în care cuantumul rezultat în urma recalculării pensiei este mai mic decât cel aflat în plată în luna decembrie 2010, de la intrarea în vigoare a ordonanței de urgență examinate și până la momentul revizuirii pensiei se va acorda cuantumului mai favorabil, respectiv cel din luna decembrie 2010.

De asemenea, dispozițiile art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 dispun regularizarea pensiilor în funcție de cuantumurile rezultate după luarea în considerare a tuturor documentelor care atestă veniturile realizate pe întreaga durată a stagiului de cotizare sau după aplicarea grilei prevăzute în anexa nr. 1 la ordonanța de urgență.

Niciuna dintre aceste dispoziții de lege nu conține prevederi cu efecte anterioare intrării lor în vigoare.

Astfel, potrivit celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, „cuantumul pensiei, stabilit potrivit principiului contributivității, se constituie într-un drept câștigat, astfel încât diminuarea acesteia nu poate fi acceptată nici măcar cu caracter temporar. Prin sumele plătite

sub forma contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale, persoana în cauză practic și-a câștigat dreptul de a primi o pensie în cuantumul rezultat prin aplicarea principiului contributivității; astfel, contributivitatea ca principiu este de esența dreptului la pensie, iar derogările, chiar și temporare, referitoare la obligația statului de a plăti cuantumul pensiei, rezultat în urma aplicării acestui principiu, afectează substanța dreptului la pensie.” Garantarea cuantumului câștigat al pensiei în contextul amintit are în vedere însă tocmai respectarea principiului contributivității. Or, în situația textelor de lege analizate, rezultatul unui cuantum mai mic al pensiei, ca urmare a luării în calcul a veniturilor realizate pe întreaga durată a stagiului de cotizare sau după aplicarea grilei prevăzute în anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011, reprezintă tocmai o aplicare a principiului contributivității. În acest sens, trebuie amintit că, potrivit reglementărilor anterioare, respectiv cele ale art. 5 alin. (4) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, din cauza lipsei documentelor necesare stabilirii pensiei, punctajul mediu anual fusese stabilit prin luarea în calcul a salariului mediu brut pe economie, iar nu a veniturilor reale realizate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, excepție ridicată de Iosif Tripe în Dosarul nr. 2.475/111/2011 al Tribunalului Bihor — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 687

din 28 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale art. 1—4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean — președinte
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Iulia Antoanella Motoc — judecător
Ion Predescu — judecător

Tudorel Toader — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Patricia Marilena Ionea — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale art. 1—4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Andrei Potcoavă în Dosarul nr. 17.226/63/2011 al Tribunalului Dolj — Secția de conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 19D/2012.

La apelul nominal, se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarele nr. 20D/2012, nr. 21D/2012 și nr. 389D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, invocată de Gheorghe Ionescu, Vasile Mircea Cazacu și Cornel Boiangiu în Dosarele nr. 17.227/63/2011, nr. 17.228/63/2011 și nr. 17.225/63/2011 ale Tribunalului Dolj — Secția de conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal, se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în Dosarele nr. 19D/2012, 20D/2012, 21D/2012 și 389D/2012, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarelor nr. 20D/2012, 21D/2012 și 389D/2012 la Dosarul nr. 19D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 17.226/63/2011, Încheierile din 23 noiembrie 2011, pronunțate în Dosarele nr. 17.227/63/2011 și nr. 17.228/63/2011, și Încheierea din 23 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 17.225/63/2011, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale art. 1—4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

Excepția a fost ridicată de Andrei Potcoavă, Gheorghe Ionescu, Vasile Mircea Cazacu și Cornel Boiangiu cu prilejul soluționării contestațiilor formulate împotriva deciziilor de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile criticate ale Legii nr. 119/2010 sunt retroactive, aducând atingere cuantumului pensiei stabilite în temeiul legislației anterioare. În sprijinul celor arătate, sunt invocate Deciziile Curții Constituționale nr. 375/2005, nr. 57/2006, nr. 120/2007. Totodată, având în vedere importanța și natura reglementărilor privind statutul deputaților și al senatorilor, precum și stabilirea indemnizației și a celorlalte drepturi ale acestora, reglementări care pot constitui doar obiectul legii organice, consideră că reglementarea acestor

materii prin adoptarea unei legi ordinare pe calea angajării răspunderii Guvernului și a unei ordonanțe de urgență s-a făcut cu încălcarea competenței de legiferare. De asemenea, critică paralelismul legislativ rezultat din existența concomitentă a Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, ce prevede acordarea pensiei speciale, și a legilor care înlătură acest drept. În continuare, arată că textele de lege criticate realizează o adevărată expropriere a unui drept patrimonial câștigat, astfel că se aduce atingere dreptului de proprietate, precum și faptul că aceste texte sunt contrare obligației statului de a asigura creșterea calității vieții și un nivel de trai decent. În sprijinul celor arătate, invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în care s-a arătat că pensia reprezintă un „bun” în sensul art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Consideră și că măsurile dispuse prin textele de lege criticate sunt contrare art. 53 din Constituție. Totodată, arată că aceste măsuri sunt discriminatorii, întrucât nu sunt aplicabile întregii populații, ci vizează doar anumite categorii sociale. În sfârșit, arată că plasarea măsurilor de austeritate sub auspiciul securității naționale obligă la respectarea procedurii instituirii și încetării stării de urgență, astfel cum sunt reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999, potrivit căreia starea de urgență se impune de Președintele României, prin decret, contrasemnat de prim-ministru și publicat în Monitorul Oficial al României. Așadar, Guvernul nu se putea substitui atribuțiilor Președintelui României și Parlamentului pentru a lua măsuri de austeritate implicând securitatea națională, decât prin încălcarea art. 53 și 93 din Constituție.

Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că textele de lege criticate aduc atingere dispozițiilor constituționale care consacră principiul neretroactivității legii civile și protecția dreptului de proprietate privată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 1: „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:

- a) pensiile militare de stat;
- b) pensiile de stat ale polițiștilor și ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor;
- c) pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea;

d) pensiile de serviciu ale personalului diplomatic și consular;

e) pensiile de serviciu ale funcționarilor publici parlamentari;

f) pensiile de serviciu ale deputaților și senatorilor;

g) pensiile de serviciu ale personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă;

h) pensiile de serviciu ale personalului Curții de Conturi.”;

— Art. 2: „(1) Pensiile de serviciu anticipate și anticipate parțiale dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pensiile anticipate de serviciu dintre cele prevăzute la art. 1 lit. c) și f) devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pensiile de invaliditate și pensiile de urmaș dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii de invaliditate, respectiv pensii de urmaș, în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pensiile de serviciu, altele decât cele menționate la alin. (1)—(3), dintre cele prevăzute la art. 1, devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 3: „(1) Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, cuvenite sau aflate în plată, se recalculează prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se elaborează metodologia de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”;

— Art. 4: „(1) Recalcularea pensiilor prevăzute la art. 1 se realizează de către instituțiile în evidența cărora se află persoanele beneficiare, după cum urmează:

a) într-o perioadă de 5 luni de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (3), pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. a) și b);

b) într-o perioadă de 30 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (3), pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. c)—h).

(2) Cuantumul pensiilor recalculate potrivit prevederilor alin. (1) se stabilește în baza punctajului mediu anual, determinat potrivit prevederilor Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, și se plătește de la data de întâi a lunii următoare expirării perioadei de recalculare prevăzute la alin. (1) lit. a) sau b), după caz.”;

— Art. 5: „(1) Prevederile art. 3 și 4 se aplică în mod corespunzător și pensiilor stabilite potrivit prevederilor Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 179/2004 privind pensiile de stat și alte drepturi de asigurări sociale ale polițiștilor, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. a) sau b), punctajul mediu anual realizat se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale ale persoanelor la 20 de ani reprezentând stagiul complet de cotizare.

(3) La cuantumul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. a) sau b), stabilite ca urmare a procesului de recalculare, se aplică prevederile art. 11 teza a III-a din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În cazul pensiilor prevăzute la alin. (1), pentru perioadele care constituie stagiul de cotizare și pentru care nu pot fi dovedite venituri de natură salarială, la determinarea punctajului mediu anual se utilizează salariul mediu brut pe economie din perioadele respective.”;

— Art. 12: „Persoanele ale căror drepturi la pensie sunt stabilite, în condițiile legii, ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi supuse automat procesului de recalculare, astfel cum este reglementat de prezenta lege.”

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 1—4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 1: „(1) Pensiile prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, care au făcut obiectul recalculării conform prevederilor aceleiași legi, se revizuiesc, din oficiu, de către casele teritoriale de pensii în evidența cărora se află dosarele de pensie, prin emiterea unor decizii de revizuire, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Drepturile de pensie revizuite potrivit prezentei ordonanțe de urgență se plătesc de la data de întâi a lunii următoare expirării termenului de revizuire prevăzut la alin. (1).

(3) Pensiile prevăzute la alin. (1) pot fi revizuite și la cererea beneficiarului, dacă acesta depune la casa teritorială de pensii, în termen de 20 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, noi acte doveditoare, întocmite conform prevederilor legale, din care rezultă alte date și elemente decât cele existente la dosarul de pensie, care se au în vedere la stabilirea stagiului de cotizare și a punctajului mediu anual.

(4) Drepturile de pensie revizuite la cererea beneficiarului se plătesc de la data prevăzută la alin. (2), dacă cererea de revizuire, împreună cu toate actele doveditoare, a fost depusă la casa teritorială de pensii în termenul prevăzut la alin. (3).

(5) În situația în care cererea, împreună cu toate actele doveditoare, a fost depusă la casa teritorială de pensii peste termenul prevăzut la alin. (3), drepturile de pensie se vor plăti începând cu data de întâi a lunii următoare depunerii cererii, dar nu mai devreme de termenul prevăzut la alin. (2).”;

— Art. 2: „Pentru revizuirea pensiilor menționate la art. 1 se utilizează metodologia de calcul prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.”;

— Art. 3: „Plata drepturilor restante, constând în diferența dintre cuantumul cuvenit al pensiei rezultat în urma recalculării și cel obținut în urma revizuirii, pentru perioada de la data de 1 septembrie 2010 și până la data revizuirii potrivit prezentei ordonanțe de urgență, se va realiza în termenele prevăzute la art. 1 alin. (1), (4) și (5), după caz.”;

— Art. 4: „La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 737/2010 privind metodologia de recalculare a categoriilor de pensii de serviciu prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 29 iulie 2010.”

Autorii excepției consideră că prevederile de lege criticate contravin următoarelor texte din Constituție: art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 44 privind dreptul de proprietate, art. 73 privind categoriile de legi, art. 114 referitor la angajarea răspunderii Guvernului, art. 115 privind delegarea legislativă, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți și art. 93 privind măsurile excepționale. De asemenea, invocă încălcarea dispozițiilor art. 14, 15 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale, dispoziții privind interzicerea discriminării, derogarea în caz de stare de urgență și interzicerea abuzului de drept, precum și a dispozițiilor art. 1 din primul Protocol la Convenția amintită și ale art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, dispoziții referitoare la dreptul de proprietate.

Examinând criticile de neconstituționalitate extrinsecă vizând abilitatea Guvernului de a reglementa materia referitoare la pensiile de serviciu ale deputaților și senatorilor pe calea unei legi adoptate potrivit art. 114 din Constituție și a unei ordonanțe de urgență supuse prevederilor art. 115 din Constituție, Curtea reține că, prin Decizia nr. 34 din 17 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998, a arătat că dispozițiile constituționale referitoare la angajarea răspunderii Guvernului nu disting cu privire la natura proiectului de lege, astfel că el poate fi de natura legilor organice sau a legilor ordinare, cu excluderea legii constituționale de revizuire a Constituției, pentru care există o procedură specială, în cadrul căreia Guvernul nu poate avea calitatea de inițiator. Prin urmare, adăugarea unei alte restricții nu poate avea decât semnificația modificării textului constituțional amintit.

De asemenea, Curtea constată că dispozițiile art. 115 alin. (1) din Constituție, care interzic Guvernului reglementarea în domeniul rezervat legilor organice, se referă doar la ordonanțele simple, iar nu la ordonanțele de urgență.

Referitor la critica privind încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, autorii excepției arată că emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 nu este justificată de existența unei stări extraordinare și urgente.

Față de această critică, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat în mod constant că situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată”. În acest sens sunt Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, și Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, Curtea a arătat că pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Totodată, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 421 din 9 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, a statuat că „Urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare”.

Raportând aceste criterii de analiză la cauza prezentă, Curtea constată că, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, existența unei situații extraordinare este motivată de Guvern prin trei elemente interdependente, consecințe ale intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 119/2010, și anume: lipsa identificării documentelor necesare dovedirii în totalitate a veniturilor în cadrul procesului de recalculare, impactul negativ al acestei situații asupra valorificării dreptului la pensie al beneficiarilor acestei legi, precum și necesitatea stabilirii unei etapizări a procesului de revizuire a cuantumului pensiilor, cu respectarea principiului contributivității și egalității, în scopul stabilirii în mod just și echitabil a drepturilor de pensie, astfel încât persoanele îndreptățite să aibă posibilitatea să identifice și să depună la casele teritoriale de pensii toate documentele doveditoare ale veniturilor realizate pe parcursul întregii activități profesionale.

Prin urmare, având în vedere împrejurarea că, prin aplicarea metodologiei de recalculare a categoriilor de pensii de serviciu

instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 737/2010, emisă în aplicarea Legii nr. 119/2010, în practică, s-a ajuns la emiterea unor decizii de stabilire a cuantumului pensiilor neconforme cu situația veniturilor realizate pe parcursul vieții profesionale a destinatarilor măsurilor de recalculare, precum și faptul că era necesară remedierea acestei situații într-un termen cât mai scurt, pentru a se asigura valorificarea în mod just și în conformitate cu principiul contributivității a drepturilor de pensie a unor largi categorii socio-profesionale, Curtea constată că această împrejurare avea natura unei situații extraordinare.

Cât privește condiția ca situația extraordinară să impună, totodată, o intervenție legislativă urgentă, Curtea constată că adoptarea măsurilor în cauză printr-o ordonanță de urgență a fost modalitatea cea mai rapidă și eficientă pentru a pune la adăpost drepturile constituționale ocrotite prin art. 47 din Constituție și pentru a evita încălcarea lor. În același sens este și Decizia nr. 919 din 6 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 15 iulie 2011.

Referitor la susținerea potrivit căreia adoptarea „măsurilor de austeritate” prevăzute de textele de lege criticate trebuia însoțită de instituirea stării de urgență sau de asediu, potrivit art. 93 din Constituție, Curtea reține că restrângerea exercițiului unor drepturi, fie acestea consacrate la nivelul Legii fundamentale, nu dobândește automat caracterul unei măsuri de austeritate, fiind suficientă respectarea dispozițiilor art. 53 din Constituție în cazul drepturilor fundamentale. Cât privește drepturile care nu sunt consacrate la nivel constituțional, legiuitorul are deplina libertate de a decide cu privire la conținutul și limitele acestora, precum și referitor la acordarea sau nu pe viitor a acestora.

În continuare, analizând criticile de neconstituționalitate intrinsecă formulate de autorii excepției, Curtea constată că acestea au mai fost supuse analizei sale și cu alte prilejuri. Astfel, referitor la critica vizând încălcarea principiului neretroactivității legii civile, a dreptului de proprietate privată și a dispozițiilor Legii fundamentale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, Curtea, prin Decizia nr. 1.270 din 27 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 22 noiembrie 2011, și Decizia nr. 1.380 din 18 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 29 noiembrie 2011, a reținut că pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială. Acordarea acestui supliment, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia. Prin urmare, dobândirea dreptului la pensie specială nu poate fi considerată ca instituind o obligație *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*.

Totodată, Curtea a statuat că partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din

Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „bun”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării.

De asemenea, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a arătat că dispozițiile art. 53 din Constituție sunt lipsite de relevanță, „întrucât dreptul la pensie vizează pensia obținută în sistemul general de pensionare, neexistând un drept constituțional la pensie specială, deci la suplimentul financiar acordat de stat.”

În ceea ce privește criticile referitoare la existența unei reglementări paralele în materia acordării dreptului la pensie de serviciu, Curtea, prin decizia mai sus amintită, a reținut că „legiuitorul a menținut, într-adevăr, în vigoare reglementările referitoare la stabilirea pensiei de serviciu, însă, prin art. 12 al legii criticate, a stabilit că «persoanele ale căror drepturi la pensie sunt stabilite, în condițiile legii, ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi, vor fi supuse automat procesului de recalculare, astfel cum este reglementat de prezenta lege». Această reglementare are semnificația faptului că legile care stabilesc pensii speciale trebuie interpretate coroborat cu această nouă și ultimă lege. *Eo ipso* această situație nu produce efecte neconstituționale întrucât actele normative în cauză cuprind și alte referiri cu privire la condițiile specifice pe care trebuie să le îndeplinească persoana în cauză pentru a dobândi calitatea de pensionar potrivit statutului special pe care îl are; practic, condițiile de pensionare specifice pensiilor speciale rămân în vigoare, fiind mai favorabile decât cele prevăzute de Legea nr. 19/2000, iar noua lege reglementează numai cuantumul pensiei la care beneficiarii acesteia sunt îndrituiți.”

De asemenea, cu privire la critica referitoare la tratamentul diferențiat instituit între diferitele categorii de titulari ai pensiilor de serviciu sub aspectul recalculării acestor pensii, Curtea, prin Decizia nr. 1.359 din 13 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 16 decembrie 2011, a reținut că art. 16 alin. (1) din Constituție impune legiuitorului instituirea unui tratament juridic identic pentru situații obiectiv identice, împrejurări diferite, care plasează diferitele categorii de persoane în situații obiectiv diferite, justifică însă, iar uneori chiar impun instituirea unui tratament juridic diferit, fără ca prin aceasta să se aducă vreo atingere principiului egalității în drepturi.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale art. 1—4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Andrei Potcoavă, Gheorghe Ionescu, Vasile Mircea Cazacu și Cornel Boiangiu în Dosarele nr. 17.226/63/2011, nr. 17.227/63/2011, nr. 17.228/63/2011 și nr. 17.225/63/2011 ale Tribunalului Dolj — Secția de conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

În situația actului normativ analizat, obiectivul este acela de a transforma anumite tipuri speciale, preferențiale, de pensii, în al căror quantum se regăsea o semnificativă componentă necontributivă, în pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000, întemeiate pe principiul contributivității.

Din această perspectivă, Legea nr. 119/2010 nu face nicio deosebire între diferitele categorii de pensii supuse acestui proces, componenta necontributivă a pensiei speciale fiind deopotrivă eliminată pentru toate categoriile de pensii menționate în art. 1.

Ceea ce diferă sunt condițiile de recalculare a pensiilor în sistemul public de pensii, respectiv stagiile de cotizare în funcție de care se calculează punctajul mediu anual și cuantumul veniturilor care se iau în calcul la stabilirea pensiilor, dar care nu pot fi dovedite.

Curtea a observat că în sistemul public de pensii există mai multe categorii socio-profesionale care se bucură de un regim juridic mai favorabil în ceea ce privește calculul pensiilor, fără ca aceasta să aibă semnificația unei discriminări. În acest sens pot fi amintite persoanele care au desfășurat activitatea în condiții deosebite ori speciale de muncă și care beneficiază de vârste de pensionare și stagii de cotizare mai reduse. Factorul determinant în instituirea tratamentului juridic diferențiat îl constituie condițiile specifice în care aceste categorii socioprofesionale au desfășurat activitatea.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În sfârșit, referitor la critica vizând restrângerea dreptului la un nivel de trai decent și a obligației statului de a asigura crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții, Curtea reține că respectarea acestor dispoziții constituționale trebuie analizată în contextul social și economic concret al momentului în care a fost adoptată o reglementare. Astfel, nu se poate reține existența unui standard fix, imuabil al nivelului de trai, acesta putând varia în funcție de influența unor multipli factori.

Așa fiind, având în vedere împrejurările care au justificat adoptarea textelor de lege criticate, precum și faptul că, așa cum s-a arătat mai sus, legiuitorul este liber de a dispune cu privire la acordarea și condițiile de acordare a unor drepturi care nu sunt prevăzute de Constituție, fără a fi legat de respectarea condițiilor art. 53 din Constituție, Curtea apreciază că nu pot fi reținute criticile de neconstituționalitate raportate la art. 47 alin. (1) și art. 135 alin. (2) lit. f) din Legea fundamentală.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 644 din 21 iunie 2012

MINISTERUL MEDIULUI ȘI
PĂDURILOR
Nr. 2.595 din 12 iulie 2012

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ
VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA
ALIMENTELOR
Nr. 52 din 27 iulie 2012

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 956/2005 privind plasarea pe piață a produselor biocide, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății publice, al ministrului mediului și gospodăririi apelor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 1.321/2006/280/90/2007

Văzând Referatul de aprobare al Direcției de sănătate publică și control în sănătate publică nr. C.V. 1.536 din 2012, în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, al art. 16 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 544/2012 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății, ministrul mediului și pădurilor și președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emit prezentul ordin.

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 956/2005 privind plasarea pe piață a produselor biocide, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății publice, al ministrului mediului și gospodăririi apelor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 1.321/2006/280/90/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 2 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Mențiunea privind transpunerea normelor comunitare se completează după cum urmează:

„Prezentele norme metodologice transpun prevederile Directivei 2011/78/UE a Comisiei din 20 septembrie 2011 de modificare a Directivei 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului în vederea includerii *Bacillus thuringiensis* subsp. *israelensis* serotip H14 sușa AM65—52 ca substanță activă în anexa I la directivă, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 243 din 21 septembrie 2011, ale Directivei 2011/79/UE a Comisiei din 20 septembrie 2011 de modificare a Directivei 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului în vederea includerii fipronilului ca substanță activă în anexa I la directivă, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 243 din 21 septembrie 2011, ale Directivei 2011/80/UE a Comisiei din 20 septembrie 2011 de modificare a Directivei

98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului în vederea includerii lambda-cihalotrinului ca substanță activă în anexa I la directivă, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 243 din 21 septembrie 2011 și ale Directivei 2011/81/UE a Comisiei din 20 septembrie 2011 de modificare a Directivei 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului în vederea includerii deltametrinului ca substanță activă în anexa I la directivă, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 243 din 21 septembrie 2011.”

2. La anexa nr. I „Lista substanțelor active aprobate de Uniunea Europeană, admise în componența produselor biocide”, după poziția 45 se introduc patru noi poziții, pozițiile 46 — 49, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prevederile pozițiilor 46, 47, 48 și 49 din anexa nr. I la Normele metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 956/2005 privind plasarea pe piață a produselor biocide, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății publice, al ministrului mediului și gospodăririi apelor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 1.321/2006/280/90/2007, cu modificările și completările ulterioare, intră în vigoare la data de 1 octombrie 2013.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Vasile Cepoi

Ministrul mediului și pădurilor,
Rovana Plumb

Președintele Autorității Naționale
Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,
Mihai Țurcanu

COMPLETAREA
Listei substanțelor active aprobate de Uniunea Europeană, admise în componența produselor biocide

Poziția	Denumirea comună	Denumirea IUPAC/ Numere de identificare	Puritatea minimă a substanței active din produsul biocid, în forma în care acesta este plasat pe piață	Data includerii	Termen-limită pentru punere în conformitate cu art. 16(3) din Directiva 98/8/CE [cu excepția produselor care conțin mai mult decât o substanță activă, pentru care termenul-limită de punere în conformitate cu art. 16 (3) este cel prevăzut în ultima decizie de includere cu privire la substanțele active ale respectivelor produse	Data la care expiră includerea	Tip de produs	Dispoziții specifice
1	2	3	4	5	6	7	8	9
46	<i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>israelensis</i> serotip H14 sușa AM65—52	Nu se aplică	Fără impurități semnificative	1.10.2013	30.09.2015	30.09.2023	18	În momentul analizării cererii de autorizare a unui produs conținut de <i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>israelensis</i> serotip H14 sușa AM65—52, în conformitate cu cerințele art. 24—27 din Hotărârea Guvernului nr. 956/2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale anexei nr. VI la normele metodologice, autoritatea competentă evaluează, atunci când sunt relevante pentru produsul respectiv, utilizările sau scenariile de expunere și riscurile pentru grupele de populație umană și pentru compartimentele de mediu care nu au fost abordate în mod reprezentativ în cadrul evaluării riscurilor la nivelul Uniunii Europene, pentru includerea în anexa I la Directiva 98/8/CE. Produsele autorizate pentru uz profesional trebuie utilizate cu echipament individual de protecție adecvat, cu excepția cazului în care se dovedește în cererea pentru obținerea autorizației pentru produse că riscurile pentru cei care le utilizează în scop profesional pot fi reduse până la un nivel acceptabil prin alte mijloace. În cazul produselor care conțin <i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>israelensis</i> serotip H14 sușa AM65—52 ale cărui reziduiuri pot rămâne în produse alimentare sau în hrana pentru animale, autoritatea competentă trebuie să verifice dacă este necesară stabilirea de noi limite maxime de reziduiuri (LMR) sau modificarea celor existente, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 470/2009 sau cu Regulamentul (CE) nr. 396/2005, și să adopte măsurile corespunzătoare de reducere a riscurilor care să garanteze că nu se depășesc limitele maxime aplicabile de reziduiuri.
47	Fipronil	(±)-5-amino-1-(2,6-diclor- α , α -trifluoro-p-tolil)-4-trifluorometil-sulfonilpirazol-3-carbonitril (1: 1)	950 g/kg	1.10.2013	30.09.2015	30.09.2023	18	Evaluarea riscurilor la nivelul Uniunii Europene a vizat numai utilizarea în scop profesional în spații interioare, prin aplicarea în locuri care sunt, în mod normal, inaccesibile oamenilor și animalelor domestice după aplicare. În momentul examinării cererii de autorizare a unui produs conținut de fipronil, în conformitate cu cerințele art. 24—27 din Hotărârea Guvernului nr. 956/2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale anexei nr. VI la normele metodologice,

1	2	3	4	5	6	7	8	9
		Nr. CE:424—610—5 Nr. CAS: 120068—37—3						autoritatea competentă evaluează, atunci când sunt relevante pentru produsul respectiv, utilizările sau scenariile de expunere și riscurile pentru grupele de populație și compartimentele de mediu care nu au fost vizate în mod reprezentativ în cadrul evaluării riscurilor la nivelul Uniunii Europene, pentru includere în anexa I a Directivei 98/8/CE.
48	Lambda-chialotrin	Masa de reacție a (R)- α -cian-3-fenoxi benzil (1S,3S)-3-[(Z)-2-clor-3,3,3-trifluorpropenil]-2,2-dimetil ciclopropan carboxilat și (S)- α -cian-3-fenoxibenzil (1R,3R)-3-[(Z)-2-clor-3,3,3-trifluorpropenil]-2,2-dimetil ciclopropan carboxilat (1:1) Nr. CAS: 91465-08-6 Nr. CE:415-130-7	900 g/kg	1.10.2013	30.09.2015	30.09.2023	18	În momentul analizării cererii de autorizare a unui produs conținut de lambda-chialotrin, în conformitate cu cerințele art. 24—27 din Hotărârea Guvernului nr. 956/2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale anexei nr. VI la normele metodologice, autoritatea competentă evaluează, atunci când sunt relevante pentru produsul respectiv, acele utilizări sau scenarii de expunere și acele riscuri pentru compartimentele de mediu și grupele de populație care nu au fost vizate în mod reprezentativ în cadrul evaluării riscurilor la nivelul Uniunii Europene, pentru includere în anexa I a Directivei 98/8/CE. Nu se autorizează produsele care se aplică fără să poată fi evitate emisiile în stațiile de epurare, cu excepția cazului în care sunt prezentate date care demonstrează că produsul respectă cerințele art. 24—27 din Hotărârea Guvernului nr. 956/2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale anexei nr. VI la normele metodologice, dacă este necesar prin adoptarea unor măsuri corespunzătoare de reducere a riscurilor. Produsele autorizate pentru uz profesional trebuie utilizate cu echipament individual de protecție adecvat, cu excepția cazului în care se dovedește în cererea pentru obținerea autorizației pentru produse că riscurile pentru cei care le utilizează în scop profesional pot fi reduse până la un nivel acceptabil prin alte mijloace. În cazul produselor cu conținut de lambda-chialotrin, ale cărui reziduuri pot rămâne în produse alimentare sau în hrana pentru animale, autoritatea competentă trebuie să verifice dacă este necesară stabilirea de noi valori pentru conținuturile maxime de reziduuri sau modificarea celor existente, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 470/2009 sau cu Regulamentul (CE) nr. 396/2005, și să adopte măsurile corespunzătoare de reducere a riscurilor care să asigure faptul că nivelurile maxime aplicabile ale reziduurilor nu sunt depășite.
49	Deltametrin	(S)- α -cian-3-fenoxibenzil (1R,3R)-3-(2,2-dibromovinil)-2,2-dimetil-ciclopropan-carboxilat Nr. CE: 258-256-6	985 g/kg	1.10.2013	30.09.2015	30.09.2023	18	În momentul analizării cererii de autorizare a unui produs conținut de deltametrin, în conformitate cu cerințele art. 24—27 din Hotărârea Guvernului nr. 956/2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale anexei nr. VI la normele metodologice, autoritatea competentă evaluează, atunci când sunt relevante pentru produsul respectiv, utilizările sau scenariile de expunere și riscurile pentru compartimentele de mediu și grupele de populație care nu au fost abordate în mod reprezentativ în cadrul evaluării riscurilor la nivelul Uniunii Europene, pentru includere în anexa I a Directivei 98/8/CE.

Nu se autorizează produse pentru tratament în spații interioare, în urma cărora, în stațiile de epurare a apelor uzate, se generează emisii pentru care evaluarea la nivelul Uniunii Europene a indicat riscuri inacceptabile, cu excepția cazului în care sunt prezentate date care demonstrează că produsul respectă cerințele art. 24—27 din Hotărârea Guvernului nr. 956/2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale anexei nr. VI la normele metodologice, dacă este necesar prin adoptarea unor măsuri corespunzătoare de reducere a riscurilor.						Nr. CAS: 852918-63-5		

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

